

17 Δεκεμβρίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ, ΩΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗ ΚΑΡΑ-
ΓΙΑΝΝΙΔΗ,

Εφεσείων,

v.

ΝΙΚΟΥ Γ. ΛΕΩΝΙΔΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8122)

*Έφεση — Αξιολόγηση μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο — Πότε
επεμβαίνει το Εφετείο.*

Ο Νεόφυτος Σοφοκλή Καραγιαννίδης σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύ-
χημα που συνέβηκε στις 13.8.81 στον κύριο δρόμο Πάφου-Πέγειας,
5 όταν κτυπήθηκε από το αυτοκίνητο GD 221, που οδηγούσε ο εφεσίβλη-
τος με κατεύθυνση την Πάφο. Ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου,
στην αγωγή που κίνησε ο διαχειριστής της περιουσίας του αποβιώσα-
ντος, προβλήθηκαν δύο διαφορετικές και αλληλοσυγκρούμενες εκδο-
χές. Ο εφεσίβλητος ισχυρίστηκε ότι, ενώ οδηγούσε στην αριστερή πλευ-
10 ρά του δρόμου με ταχύτητα 25 έως 30 μ.α.ω, ο αποθανών πρόβαλε πί-
σω από κλειστό βαν που ήταν σταθμευμένο στην δεξιά πλευρά του δρό-
μου και προσπάθησε να διασταυρώσει τρέχοντας τον δρόμο. Ο εφεσί-
βλητος έστριψε αριστερά και κατέβηκε στο κράσπεδο του δρόμου για
να τον αποφύγει, αλλά ο αποθανών συνέχισε να τρέχει και κτύπησε
15 στην πίσω δεξιά πόρτα του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου με αποτέλε-
σμα να τραυματισθεί θανάσιμα. Ο αδελφός του αποβιώσαντος, που
ήταν ο οδηγός του σταθμευμένου βαν, ισχυρίστηκε ότι το αυτοκίνητο
του εφεσίβλητου είχε πέσει στο κράσπεδο του δρόμου και μετά την επά-
20 νοδό του σ' αυτόν είχε κτυπήσει με την πίσω δεξιά πόρτα τον αποβιώ-
σαντα που στεκόταν σε απόσταση 3 ποδιών από το βαν 2-3 πόδια πίσω
από αυτό. Από την πραγματική μαρτυρία προέκυψε ότι σε σημείο 7 πό-
δια από την αριστερή πλευρά του δρόμου, σύμφωνα με την κατεύθυν-
ση του εφεσίβλητου, υπήρχε κυλίδα αίματος που καταδείκνυε ότι το ση-
μείο σύγκρουσης ήταν τουλάχιστο εκεί, ότι τα ίχνη τροχοπέδησης του
25 εφεσίβλητου άρχιζαν 18 πόδια από το σημείο σύγκρουσης, ότι οι τρο-

χοί του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου είχαν αρχίσει να πέφτουν στο κράσπεδο λίγα πόδια πριν από το σημείο σύγκρουσης, και ότι στην πίσω δεξιά πόρτα του αυτοκινήτου του εφεσίβλητου υπήρχε βούλωμα, που μπορούσε να είχε προκληθεί από το κτύπημα του αποθανόντα πάνω στο αυτοκίνητο. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού αξιολόγησε την 5
μαρτυρία του εφεσίβλητου και του αδελφού του αποβιώσαντα σε συσχετισμό με την πραγματική μαρτυρία, αποδέχθηκε την μαρτυρία του εφεσίβλητου σαν αληθινή και απόρριψε αυτήν του αδελφού του αποβιώσαντα, και σαν αποτέλεσμα απόρριψε την αγωγή. Κατ' έφεση, ο 10
εφεσείων ισχυρίστηκε ότι η αξιολόγηση της μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν λανθασμένη και ότι λανθασμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν είχε βρει ότι ο εφεσίβλητος ήταν συνυπεύθυνος για το ατύχημα.

Αποφασίσθηκε ότι:

Τίποτε δεν δικαιολογούσε την επέμβαση του Εφετείου στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου αναφορικά με την αξιοπιστία των μαρτύρων και σχετικά με την αξιολόγηση της όλης μαρτυρίας. Υπό τις 15
περιστάσεις, ο εφεσίβλητος είχε κάμει ότι μπορούσε να είχε κάμει για να αποφύγει το ατύχημα, που είχε προκληθεί λόγω της αποκλειστικής αμέλειας του αποβιώσαντα. 20

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Πίτσιλλος ν. Ευγενίου (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 691·

Papadopoulos ν. Stavrou (1982) 1 C.L.R. 321·

Fournides ν. Republic (1986) 2 C.L.R. 73· 25

Psaras ν. Republic (1987) 2 C.L.R. 132·

Teklima Ltd ν. A.P. Lanitis Co. Ltd. (1987) 1 C.L.R. 614·

Georghiades ν. Loizou (1974) 1 C.L.R. 190·

Κυριάκου ν. Φιλίππου (1992) 1 Α.Α.Δ. 642.

Έφεση. 30

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Κρονίδης, Π.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 31 Μαρτί-

ου, 1990 (Αρ. Αγωγής 776/82) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του για αποζημιώσεις για την αμέλεια του εναγομένου στο δυστύχημα κατά το οποίο ο Νεόφυτος Σοφοκλή Καραγιαννίδης υπέστη θανατηφόρα τραύματα.

5 Χρ. Μ. Γεωργιάδης, για τον εφεσείοντα.

Α. Αναστασιάδης, για τον εφεσίβλητο.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Α. Κούρρης.

- 10 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του εφεσείοντα-εναγόντα, εναντίον του εφεσίβλητου-εναγόμενου, με την οποία ζητούσε αποζημιώσεις για την αμέλεια του εφεσίβλητου-εναγόμενου, που οδηγούσε το όχημα GD221, το οποίο ενεπλάκη σε δυστύχημα στις 13/8/81, στον κύριο δρόμο Πάφου Πέγειας, ως αποτέλεσμα του οποίου ο Νεόφυτος Σοφοκλή Καραγιαννίδης, υπέστη θανατηφόρα τραύματα.

- 20 Η αγωγή καταχωρήθηκε από το διαχειριστή της περιουσίας του αποθανόντα Νεόφυτου Σ. Καραγιαννίδη, τέως από την Πέγεια, εναντίον του εφεσίβλητου-εναγόμενου, με την οποία ζητούσε αποζημιώσεις δυνάμει του άρθρου 34 του περί Διαχειρίσεως Περιουσιών Νόμου, Κεφάλαιο 189, όπως τροποποιήθηκε, προς όφελος της περιουσίας του αποθανόντα και αποζημιώσεις δυνάμει του άρθρου 58 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφάλαιο 148, προς όφελος της Χρυσής Ε. Ιωάννου, σαν εξαρτώμενης του.

- 30 Η εκδοχή του εφεσίβλητου ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι ότι το απόγευμα της 13/8/81, οδηγούσε το αυτοκίνητο-σαλούν, με αριθμό εγγραφής GD221, στον κύριο δρόμο Πέγειας-Πάφου, κατευθυνόμενος προς την Πάφο, με ταχύτητα 25-30 μ.α.ω.. Αντιλήφθηκε ένα αυτοκίνητο-βαν, μεγάλο όπως είπε, να είναι σταθμευμένο στη δεξιά πλευρά σε σχέση με την πορεία του ίδιου. Δεν αντιλήφθηκε κανένα πρόσωπο στο δρόμο. Όταν πλησίασε το βαν, αντιλήφθηκε τον αποθανόντα να τρέχει να διασταυρώσει το δρόμο από τα δεξιά προς τ' αριστερά, από την πεισινή πλευρά του βαν.
- 35 Αμέσως έκανε ελιγμό προς τα αριστερά όσο μπορούσε και χρησιμοποίησε τα φρένα του αυτοκινήτου. Απέφυγε να κτυπήσει τον πεζό, αλλά ο τελευταίος όπως έτρεχε, κτύπησε στο πίσω μέρος της δεξιάς πλευράς του αυτοκινήτου του και συγκεκριμένα στη δεξιά πεισινή

πόρτα. Μετά τη σύγκρουση, ο εφεσίβλητος σταμάτησε και με τη βοήθεια του αδελφού του αποθανόντα, μετέφερε τον αποθανόντα στο Νοσοκομείο. Στην αντεξέτασή του κατέθεσε ότι είδε τον αποθανόντα για πρώτη φορά όταν ήταν 3.5 πόδια προς την άσφαλτο από τη νοτιή γραμμή της δεξιάς πλευράς του βαν, όπως ήταν στο δρόμο και ότι εκείνη τη στιγμή βρισκόταν 1.5-2 πόδια μακριά του. 5

Ο Δημήτρης Καραγιαννίδης, αδελφός του αποθανόντα, κατέθεσε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Κατέθεσε ότι το απόγευμα της 13/8/81, οδηγούσε το αυτοκίνητο-βαν, με αριθμό εγγραφής JR334, στον κύριο δρόμο Πάφου-Πέγεια, κατευθυνόμενος προς το χωριό του Πέγεια, με συνεπιβάτη το συγχωριανό του Ανδρέα Μιχαήλ. Μεταξύ Κισσόνεργας και Πέγεια, είδε στο αριστερό κράσπεδο του δρόμου τον αδελφό του Νεόφυτο Σοφοκλή Καραγιαννίδη και σταμάτησε στην αριστερή πλευρά του δρόμου για να τον μεταφέρει στο χωριό. Μόλις σταμάτησε, ο αδελφός του περτώντας γύρω από το μπροστινό μέρος του βαν, ήρθε στη δεξιά πλευρά, στην πόρτα του οδηγού. Ο μάρτυρας, κατέβηκε από το βαν και άνοιξε τη συρτή πόρτα στη δεξιά πλευρά του βαν και έβαλε μέσα μια τσάντα με ένα καρπούζι. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι αφού είπαν μερικές κουβέντες, ο αδελφός του ξεκίνησε πηγαίνοντας κατά μήκος και στο πλευρό του αυτοκινήτου, προς το πίσω μέρος, για να περάσει προς την αριστερή πλευρά και να μπει στο βαν από την αριστερή πόρτα του συνοδηγού. Ο ίδιος ο μάρτυρας ετοιμάστηκε να μπει στο αυτοκίνητο από την πόρτα του οδηγού και άκουσε θόρυβο φρένων αυτοκινήτου· είπε ότι το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου αφού έπεσε στο αριστερό κράσπεδο σε σχέση με την πορεία του, επανήλθε στην άσφαλτο, στρίβοντας δεξιά και κύπησε τον αδελφό του με τη δεξιά πισινή πόρτα του αυτοκινήτου του, όταν ήταν μόνο 3 πόδια από τη δεξιά πλευρά του βαν και περίπου 2-3 πόδια πίσω από το βαν. 10
15
20
25

Ειδοποιήθηκε η Αστυνομία για το δυστύχημα και ο Λοχίας Αναστάσης Νικολάου, αμέσως επισκέφθηκε τη σκηνή όπου βρήκε σταθμευμένο το όχημα JR334, τύπου βαν. Ενώ άρχισε να παίρνει μέτρα, έφθασε στη σκηνή του δυστυχήματος ο εφεσίβλητος ο οποίος του υπέδειξε κηλίδα αίματος πάνω στην άσφαλτο, την οποία σημείωσε. Ο μάρτυρας με βάση τις καταμετρήσεις, ετοίμασε πρόχειρο σχεδιάγραμμα επί τόπου και το παρουσίασε στο Δικαστήριο σαν Τεκμήριο 1. Στις 16/8/81 ο Αστυφύλακας Μ. Αριστοδήμου, μαζί με τον πιο πάνω μάρτυρα, επισκέφθηκε τη σκηνή του δυστυχήματος και αφού έλαβε γνώση του πρόχειρου σχεδιαγράμματος (Τεκμήριο 1) και αφού έκανε τις αναγκαίες καταμετρήσεις, ετοίμασε σχέδιο επί κλίμακος το οποίο και παρουσίασε σαν Τεκμήριο 2. 30
35
40

Σύμφωνα με το Τεκμήριο 2, το ασφαλτοστρωμένο μέρος του δρόμου έχει πλάτος 21 πόδια με εκατέρωθεν διαβατά κράσπεδα, πλάτους 2 πόδια το καθένα. Ο δρόμος στη σκηνή είναι ευθύς με απεριόριστη ορατότητα. Το σταθμευμένο βαν, αριθμός εγγραφής 5 JR334, βρισκόταν ολόκληρο στη δεξιά πλευρά της ασφάλτου, σε σχέση με την πορεία του εφεσίβλητου. Το σημείο σύγκρουσης, όπου υπήρχε και η κηλίδα αίματος (“X” επί των Τεκμηρίων 1 και 2), απείχε από την αριστερή άκρη της ασφάλτου, σε σχέση με την πορεία προς την Πάφο, 7 πόδια και από την αντίστοιχη δεξιά, 14 πόδια. Το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου, αριθμός εγγραφής GD221, άφησε ίχνη 10 τροχοπέδησης των αριστερών τροχών του πάνω στο αριστερό κράσπεδο του δρόμου, σε σχέση με την πορεία του. Τα ίχνη αυτά είχαν μήκος 59 πόδια και άρχιζαν σε σχέση με το σταθμευμένο αυτοκίνητο, περίπου στο μέσο της απόστασης που το τελευταίο κάλυπτε. 15 Επίσης, η αρχή των ιχνών τροχοπέδησης απείχε από το σημείο σύγκρουσης 18 πόδια σε διαγώνια γραμμή. Το αυτοκίνητο του εφεσίβλητου, είχε πλάτος 5 πόδια και μήκος 13 πόδια. Στην κατεύθυνση που ακολουθούσε ο εφεσίβλητος, δηλαδή προς την Πάφο, πέραν του διαβατού κρασπέδου, υπάρχει κρημνός αρκετού βάθους και είναι 20 αδύνατο να χρησιμοποιηθεί από όχημα.

Το αυτοκίνητο GD221, που οδηγούσε ο εφεσίβλητος, φέρει ελαφρό κτύπημα στη δεξιά πλευρά στο σημείο του χεριού της πιισνής πόρτας και οι μάρτυρες Αστυνομικοί, χαρακτήρισαν το κτύπημα σαν “βούλλωμα” και ότι πολύ πιθανό να προήλθε από το κτύπημα 25 ανθρώπινου σώματος, επ’ αυτού. Το σταθμευμένο στην άσφαλο βαν, ήταν, σύμφωνα με τη μαρτυρία, κλειστό και ψηλό, ο δε ερχόμενος από Πέγεια προς Πάφο, δεν μπορούσε να διακρίνει οτιδήποτε πίσω από αυτό.

Ο πρωτόδικος Δικαστής, αφού αξιολόγησε τη μαρτυρία των 30 μαρτύρων που κατέθεσαν ενώπιόν του, αποδέχτηκε τη μαρτυρία του εφεσίβλητου και απέρριψε τη μαρτυρία του αδελφού του αποθανόντα.

Το σχετικό απόσπασμα της πρωτόδικης απόφασης, αναφέρει τα εξής:

35 “Είχα την ευκαιρία να ακούσω και να παρατηρήσω όλους τους μάρτυρες στο εδώλιο όταν έδιναν μαρτυρία ενώπιόν μου. Ο κύριος μάρτυρας για την υπόθεση του Ενάγοντα ο αδελφός του αποθανόντα (Μ.Ε.3) προσπάθησε να θέσει την εκδοχή του χωρίς όμως επιτυχία. Δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι ο μάρτυρας αυτός απέκρυψε από το Δικαστήριο τα πιο σημαντικά γεγονότα. 40 Είναι φανερό ότι ο μάρτυρας αυτός αφήνει ένα σημαντικό κενό

όσον αφορά τις περιστάσεις του δυστυχήματος. Και το κενό αυτό συνίσταται στα γεγονότα που επηκολούθησαν μεταξύ του χρόνου που απομακρύνθηκε από τον αποθανόντα για να προχωρήσει προς την πόρτα του οδηγού και να μπει στο αυτοκίνητο του μέχρι την ώρα του δυστυχήματος. Αφήνοντας αυτό το κενό προχωρεί και λέγει ότι το αυτοκίνητο του Εναγομένου αφού έπεσε στο αριστερό κράσπεδο σε σχέση με την πορεία του επανήλθε στην άσφαλο, στρίβοντας δεξιά, και εκτύπησε τον αποθανόντα. Ο ισχυρισμός του αυτός δεν μπορεί να είναι αληθής. Σύμφωνα με την πραγματική μαρτυρία οι αριστεροί τροχοί του αυτοκινήτου του Εναγομένου άρχισαν να πέφτουν εκτός της ασφάλτου λίγα μόνο πόδια πριν το σημείο σύγκρουσης (σημείο Δ επί του τεκμηρίου 2) και αφού διανύσουν μιαν απόσταση 59 ποδών πολύ μακριά από το σημείο σύγκρουσης επανέρχονται στην άσφαλο.”.

Μετά, ο πρωτόδικος Δικαστής προχωρεί και δίνει άλλα παραδείγματα της μαρτυρίας του αδελφού του αποθανόντα, που συγκρούονται με την πραγματική μαρτυρία.

Αναφορικά με τη μαρτυρία του εφεσίβλητου, ο πρωτόδικος Δικαστής αναφέρει:

“Η εκδοχή της Υπεράσπισης όπως εκφράστηκε στη μαρτυρία του Εναγομένου υποστηρίζεται πλήρως από την πραγματική μαρτυρία. Ο ισχυρισμός του ότι ο αποθανών έτρεξε να διασταυρώσει το δρόμο από δεξιά στα αριστερά πίσω από το σταθμευμένο αυτοκίνητο - βαν όταν ήταν πολύ κοντά του συνάδει με την πραγματική μαρτυρία. Ο ισχυρισμός του Εναγομένου ότι έστριψε αμέσως αριστερά αφού επάτησε τα φρένα του αυτοκινήτου του είναι γεγονότα που υποστηρίζονται από την πραγματική μαρτυρία. Περαιτέρω ο ισχυρισμός του ότι ο αποθανών παρ’ όλο τούτο συνέχισε να τρέχει προς την αριστερή πλευρά και να κτυπά στο πίσω μέρος της δεξιάς πλευράς του αυτοκινήτου του υποστηρίζεται από το γεγονός ότι στο σημείο εκείνο του αυτοκινήτου βρέθηκαν τα ίχνη της σύγκρουσης. Το αδιαφιλονίκητο γεγονός ότι ο Εναγομένος κατόρθωσε να μην κτυπήσει τον πεζό με το εμπρόσθιο μέρος του αυτοκινήτου του καταδεικνύει το γεγονός ότι ενήργησε σωστά για να αποφύγει το δυστύχημα και ότι ο αποθανών συνέχισε να διασταυρώνει το δρόμο.”.

Σχετικά με το σημείο σύγκρουσης ο πρωτόδικος Δικαστής αναφέρει ότι στο σημείο “Χ” που είναι 7 πόδια από την αριστερή πλευρά του δρόμου, με κατεύθυνση την πορεία του εφεσίβλητου, υπήρχε κηλίδα αίματος και σύμφωνα με την πραγματική μαρτυρία είναι και

το σημείο σύγκρουσης. Αφού, όμως, έλαβε υπόψη τα ίχνη τροχοπέδησης στο κράσπεδο και το πλάτος του αυτοκινήτου του εφεισίβλητου, έκρινε ότι το σημείο σύγκρουσης ήταν ακόμη αριστερότερα σε σχέση με την πορεία του εφεισίβλητου, κατά δύο τουλάχιστον πόδια.

- 5 Με την πιο πάνω αξιολόγηση της μαρτυρίας, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αληθινά γεγονότα σχετικά με το υπό κρίση ατύχημα, έχουν ως εξής:

10 “Ο Εναγόμενος τον επίδικο χρόνο οδηγούσε το αυτοκίνητο του με αριθμό εγγραφής GD221 στον κύριο δρόμο Πάφου-Πέγειας κατευθυνόμενος προς την Πάφο. Περίπου 200 μέτρα προτού φθάσει στη σκηνή ξεκίνησε από σημείο “αλτ” προφανώς από διασταύρωση του δρόμου. Οδηγούσε με ταχύτητα 25-30 μ.α.ω. φυλάττοντας την αριστερά πλευρά του δρόμου. Είδε από αρκετή απόσταση το σταθμευμένο αυτοκίνητο-βαν του Μ.Ε.3 στη δεξιά

15 πλευρά του δρόμου σε σχέση με τη δική του πορεία. Όταν το πλησίασε και ήταν σε κάποιο σημείο που θα προσπερνούσε τούτο αντελήφθηκε τον αποθανόντα να εξέρχεται τρέχοντας πίσω από το σταθμευμένο βαν διασταυρώνοντας το δρόμο κάθετα από δεξιά στα αριστερά σε σχέση με την πορεία του (του Εναγομένου). Ο Εναγόμενος αντέδρασε άμεσα. Πάτησε τα φρένα του αυτοκινήτου του και έστριψε αριστερότερα κατεβαίνοντας στο

20 κράσπεδο του δρόμου. Το δυστύχημα όμως δεν αποφεύχθηκε. Παρ’ όλο που ο Εναγόμενος κατόρθωσε προς στιγμή να αποφύγει τον αποθανόντα και να μην τον κτυπήσει με το εμπρόσθιο μέρος του αυτοκινήτου, ο τελευταίος συνέχισε την πορεία του και κτύπησε στην οπίσθια δεξιά πλευρά του αυτοκινήτου και συγκεκριμένα στην πόρτα του οδηγού με συνέπεια να τραυματιστεί και να απωλέσει τελικά τη ζωή του.”

30 Οι λόγοι εφέσεως που προβάλλει ο εφεσεύωντας στην έφεσή του, μπορεί περιληπτικά να λεχθεί ότι στρέφονται εναντίον της αξιολόγησης της μαρτυρίας από το πρωτόδικο Δικαστήριο και της αξιοπιστίας των μαρτύρων και ότι τα ευρήματα και/ή συμπεράσματα του Δικαστηρίου σε σχέση με το πώς έγινε το ατύχημα και την ευθύνη, είναι λανθασμένα και/ή συγκρούονται με τη δοθείσα μαρτυρία και/ή

35 είναι αντιφατικά με τη δοθείσα μαρτυρία. Τα ευρήματα και/ή συμπεράσματα του Δικαστηρίου ότι ο εφεισίβλητος δεν είναι ένοχος αμέλειας, είναι λανθασμένα και δεν ανταποκρίνονται στην προσαχθείσα μαρτυρία.

40 Αναφορικά με τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, που βασίζονται στην αξιοπιστία μαρτύρων, είναι καθιερωμένη αρχή ότι η αξιολόγηση ενός μάρτυρα αν είναι αξιόπιστος ή όχι, είναι καθαρά

θέμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου και κατά κανόνα το Εφετείο σπάνια επεμβαίνει στο να αποφασίσει περί της αξιοπιστίας ενός μάρτυρα (Βλέπε, μεταξύ άλλων *Μόδεστος Πίτσιλλος ν. Δημητράκη Ευγενίου*, (1989) 1 Α.Α.Δ. (Ε) 691 *Papadopoulos v. Stavrou* (1982) 1 C.L.R. 321, *Fournides v. Republic* (1986) 2 C.L.R. 73, *Psaras and Another v. Republic* (1987) 2 C.L.R. 132). 5

Εφαρμόζοντας την πιο πάνω αρχή στην παρούσα υπόθεση, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι τίποτε δε δικαιολογεί την επέμβαση μας στα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστηρίου, αναφορικά με την αξιοπιστία των μαρτύρων που είχε ενώπιόν του. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, έδωσε πολύ πειστικούς λόγους για την προτίμηση της μαρτυρίας των συγκεκριμένων μαρτύρων και ο ισχυρισμός του εφεσείοντα ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν αξιολόγησε ορθά τη μαρτυρία, δεν ευσταθεί. Ο πρωτόδικος Δικαστής συγκρίνει τη μαρτυρία των διαφόρων μαρτύρων ενώπιόν του, με την πραγματική μαρτυρία που κατέθεσαν οι Αστυνομικοί ενώπιόν του και έκρινε ότι ο εφεσίβλητος είπε την αλήθεια, καθότι η μαρτυρία του συνάδει με την πραγματική μαρτυρία η οποία δεν αμφισβητήθηκε από τον εφεσείοντα. Όπως έχει νομολογιακά καθιερωθεί, η πραγματική μαρτυρία όπως εκφράζεται από τον εξεταστή-εμπειρογνώμονα του δυστυχήματος, αποτελεί αντικειμενικό και αξιόπιστο βοήθημα ως προς τις περιστάσεις ενός δυστυχήματος και ένα μέτρο για την εκτίμηση της ακρίβειας και της αξιοπιστίας των μαρτύρων σε συγκεκριμένο γεγονός (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Teklima Ltd. v. A. P. Lanitis Co. Ltd. and Another* (1987) 1 C.L.R. 614, στη σελίδα 624). 25

Ο συνήγορος του εφεσείοντα υπέβαλε ενώπιόν μας ότι δεν υπήρχε μαρτυρία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή, ότι ο αποθανόντας έτρεξε πίσω από το σταθμευμένο βαν για να διασχίσει το δρόμο και συνεπώς αυτό το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστή είναι λανθασμένο.

Δεν συμφωνούμε με αυτή την εισήγηση, καθότι ο πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε τη μαρτυρία του εφεσίβλητου, ότι όταν είδε για πρώτη φορά τον αποθανόντα ήταν 2-3 βήματα από το πλαισίωτο μέρος του βαν και έτρεχε να διασταυρώσει το δρόμο και το λογικό συμπέρασμα είναι ότι ο αποθανών έτρεξε να διασταυρώσει το δρόμο πίσω από το σταθμευμένο βαν. 30

Ο συνήγορος του εφεσείοντα υπέβαλε επίσης, ότι, όπως το πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε τα γεγονότα κατέληξε σε λανθασμένο συμπέρασμα, ότι ο εφεσίβλητος δεν έφερε καμιά ευθύνη για το δυστύχημα. Εισηγήθηκε ότι ο εφεσίβλητος συνέβαλε στο δυστύχημα καθότι δεν έλαβε τις κατάλληλες προφυλάξεις όταν είδε το σταθμευμένο βαν σε ακατοίκητη περιοχή και υπό τις περιστάσεις όφειλε να ελατ- 40

τώσει ταχύτητα όταν πλησίαζε το βαν, καθότι υπήρχε πιθανότητα να υπάρχουν πρόσωπα μέσα ή πίσω από το βαν.

5 Δεν συμφωνούμε ούτε με αυτή την εισήγηση. Έχει αποφασιστεί ότι ένας οδηγός οφείλει να λάβει εξαιρετικές προφυλάξεις όταν η πιθανότητα κινδύνου είναι λογικά φανερή και όχι όταν η πιθανότητα κινδύνου είναι μια απλή δυνατότητα η οποία δεν θα μπορούσε να περάσει από το μυαλό ενός λογικού ανθρώπου (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Georghiadēs v. Loizou et c* (1974) 1 C.L.R. 190, στη σελίδα 195).

10 Στην υπό κρίση έφεση, ο εφεσίβλητος πήρε ικανοποιητικές προφυλάξεις για να αποφύγει το δυστύχημα όταν είδε τον αποθανόντα να διασταυρώνει. Δηλαδή, χρησιμοποίησε τα φρένα του αυτοκινήτου του και έστριψε αριστερά όσο μπορούσε. Κρίνουμε ότι τα μέτρα αυτά ήταν ικανοποιητικά. Ο εφεσίβλητος εντελώς απρόοπτα και ενώ βρισκόταν σε πολύ μικρή απόσταση, βρέθηκε μπροστά σε 15 ένα απρόσμενο κίνδυνο. Η αντίδραση και η προσπάθεια του για να αποφύγει το δυστύχημα, παρόλη την αγωνία της στιγμής που αντιμετώπισε, ήταν η ικανοποιητική υπό τις περιστάσεις, αντίδραση, που αναμένεται εύλογα από τον μέσο συνετό οδηγό (Βλέπε, μεταξύ 20 άλλων *Δημήτρης Κυριάκου ν. Ηλία Φιλίππου* (1992) 1 Α.Α.Δ. 642).

Κάτω από αυτές τις περιστάσεις, απορρίπτουμε την εισήγηση του συνηγόρου του εφεσείοντα ότι ο εφεσίβλητος είναι υπεύθυνος για συντρέχουσα αμέλεια.

25 Άλλος λόγος εφέσεως είναι ότι ο πολλαπλασιαστής που το Δικαστήριο χρησιμοποίησε για να καθορίσει τις αποζημιώσεις που η σύζυγός του αποβιώσαντος θα εδικαιούτο σαν εξαρτωμένη του, σε 5 χρόνια, είναι υπερβολικά χαμηλός, λαμβανομένης υπόψη της ηλικίας του αποβιώσαντος, 56 χρόνων, της συζύγου του, 57 χρόνων και της καλής τους υγείας. Επίσης, άλλος λόγος εφέσεως, είναι ότι το 30 Δικαστήριο παρέλειψε να ασχοληθεί με το ζήτημα της επιδίκασης τόκων.

Ενόψει της κατάληξής μας ότι ο εφεσίβλητος δεν φέρει καμιά ευθύνη για το υπό κρίση ατύχημα, δεν παρίσταται ανάγκη να εξετάσουμε τους δύο αυτούς λόγους εφέσεως.

35 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.